

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief september 2018 - Jaargang 6 nr. 5

De herfst begint!

Het begint weer kouder te worden en aan alles buiten merk je dat de herfst begint. Afgelopen maanden hingen de bomen in mijn tuin vol met fruit, nu zijn de laatste appels, peren en perziken aan het vallen. Ook de groentetuin is zo goed als leeg, op nog wat aubergines, paprika's en prei na. Het was veel werk om de tuin bij te houden maar gelukkig hoefde ik dit niet alleen te doen. Elke week kwam er iemand helpen die hierdoor weer geld kon verdienen. Ik heb onwijs genoten van mijn eigen groente en fruit en was ook best wel trots op wat ik kon oogsten. Een groot deel heb ik kunnen delen met andere mensen om mij heen en een ander deel heb ik ingemaakt voor de winter.

In het ziekenhuis

Op het werk hebben we op dit moment nog maar drie zorgenkindjes.

Benjamin, nu al weer zeven maanden oud, begint enorm te kletsen en vindt het heerlijk om in de box te spelen. Vooral zijn blauwe olifanthanger is favoriet. In mijn vorige nieuwsbrief heb ik jullie al verteld dat hij een hartafwijking heeft waarvoor hij veel medicijnen krijgt en hij daardoor langzaam ontwikkelt. Vooral zijn groei blijft hierdoor enorm achter. Gelukkig gaat zijn gewicht langzaam maar zeker omhoog, op dit moment weegt hij 4,5 kilo. Nog steeds geven we hem lactosevrije melk, hij begint geluk-

kig steeds meer te drinken. Ook hebben we al eens geprobeerd hem wat fruit te geven maar dit vond hij zelf nog niet zo'n goed idee. Wanneer Benjamin 8 kilo weegt, zou een operatie aan zijn hart mogelijk zijn. De vraag blijft helaas of zo'n operatie er dan ook zal komen. De medische zorg is hier niet al te best en daarnaast is de moeder uit de ouderlijke macht gezet. We zijn afhankelijk van verschillende instanties of er een operatie mogelijk zal zijn. Het zal de komende tijd spannend worden, want de geruchten gaan dat hij naar het kindertehuis zal gaan. Dan wordt het voor ons lastig om in de gaten te houden of hij geopereerd zal worden.

Ruth

Ruth is twee maanden oud en is een heerlijk meisje. Ze groeit goed en begint een beetje te lachen. Na de bevalling van Ruth zijn er bij moeder ernstige complicaties opgetreden waardoor zij in coma raakte. Drie dagen later is ze overleden. Een jonge moeder van drie kinderen en opeens is ze er niet meer. Ruim een jaar geleden zorgde ik voor de broer van Ruth. Hij ging naar het kindertehuis, als hij een jaar oud was, zou hij dan weer naar huis kunnen. Helaas is dit nu niet meer mogelijk. Oma ziet het niet zitten om voor de kinderen te zorgen. Sabastiaan, Karl en Ruth zullen dus allemaal zonder familie opgroeien. Ik zou niet weten wat ik zonder mijn moeder en mijn familie zou moeten, laat staan als je nog zo jong bent.

Kevin

Kevin is een jongetje van bijna 8 maanden, hij is twee maanden geleden bij ons op de afdeling gekomen.

De eerste maanden van zijn leven is hij thuis bij zijn moeder geweest maar hij werd ernstig ziek, hij kreeg hersenvliesontsteking, en heeft ruim een maand in het ziekenhuis hier 30 minuten vandaan gelegen. Een week voor hij bij ons op de afdeling kwam, lag hij samen met zijn moeder en afwisselend zijn oma op de reanimatieafdeling hier in het ziekenhuis. Maar van de één op de andere dag hebben ze hem hier achtergelaten en zo is hij bij ons op de afdeling gekomen. Kevin eet super goed, naast melk krijgt hij griesmeelpap en ook fruit vindt hij heerlijk.

Kevin speelt niet en kan niet omrollen. Het enige wat hij doet zijn onverwachte bewegingen met zijn hoofd, armen en benen. We proberen hem geregeld even op te pakken maar het liefst ligt hij in zijn bed of in de box. We hebben het idee dat hij niet veel ziet en dat wat hij ziet vooral licht en donker is. Kevin krijgt medicijnen tegen epilepsie en dit maakt hem ook erg slap en moe. Zijn toekomst is voor ons op dit moment onduidelijk en we weten ook niet zo goed wat er met hem gaat gebeuren. Helaas zijn zijn moeder en oma niet meer langs geweest. Ik hoop dat er voor hem een goed plekje mag komen waar hij geliefd zal zijn.

Kinderen naar huis

Anna-Maria is naar huis. Nadat zij in het rehabilitatieprogramma in het kindertehuis was geweest, kwam ze voor vijf maanden bij ons op de afdeling omdat haar moeder spoorloos was. Gelukkig heeft ze Anna-Maria opgehaald en ik hoop en bid dat ze goed voor haar zal zorgen. Ik heb ieder geval genoten van dit heerlijke eigenwijze en pittige dametje. Ik genoot ervan dat ze haar eerste stappen zette en steeds meer haar eigen dingetjes ging ontdekken. Natuurlijk mis ik haar en zou haar graag nog even om me heen hebben, maar niks is beter dan een kind bij haar eigen moeder en dat houd ik voor ogen.

Ludmila is ruim vijf weken geleden naar huis gegaan maar dit is wel wat gecompliceerder. Ludmila is door een hersenvliesontsteking gehandicapt en kan helemaal niks. Eten gaat goed, maar heeft veel aandacht nodig en ook lichamelijke verzorging is erg belangrijk. Helaas is moeder hier niet heel goed in, ook omdat ze niet weet wat te doen met een gehandicapt kindje.

Ook de thuissituatie is erg slecht, het huis is vervallen en klein en er zijn weinig spullen in huis. In het enige kamertje (3 bij 3) wat afgesloten is, staan twee bedden, een kast en een kacheltje. Het ruikt vies in huis en het hutje zit vol vliegen. Wekelijks proberen we langs te gaan om moeder te helpen met medicijnen en voeding want hier heeft ze geen geld voor. Afgelopen week hebben we moeder laten zien dat ze Ludmila ondanks haar beperking in bad kan doen. Dat was echt nodig want de vliegenpoep zat zelfs op haar gezichtje. Het is schrijnend om te zien dat moeder eigenlijk niet zo goed weet hoe zij voor Ludmila kan zorgen en dat er ook niet voldoende eten is om Ludmila, maar ook de andere vijf kinderen, te voeden.

De winter komt er aan en dit brengt nog wel wat meer zorgen met zich mee. Het huis is niet goed geïsoleerd en het vocht komt zo naar binnen. Daarnaast is er geen geld voor hout. Voor ons is het best lastig om dit te zien omdat het moeilijk is om hier iets mee te doen. Jaloezie (in het zigeunerkamp) maakt het moeilijk om het ene gezin wel te helpen en het andere gezin niet.

Mijn adres:

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
B. Chemlnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter

jorienderuiter@hotmail.com
www.childrenscareukraine.nl
IBAN — NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Bezoek

In juli kwam Mirjam, mijn oud-collega van 4 jaar geleden, samen met haar vriend op bezoek. Het was fijn om elkaar weer te zien en te bemoedigen. In augustus ben ik zelf in Nederland geweest, het was fijn om mijn familie en een aantal vrienden te mogen zien. Maar het was vooral fijn om even uit te rusten en weer nieuwe energie op te doen.

Verblijfsvergunning

Ook zijn we weer volop bezig om de juiste papieren en verzekeringen te krijgen zodat we onze verblijfsvergunning in orde kunnen maken. Elk jaar weer zal dit een terugkerend proces zijn. We hopen dat dit op 20 oktober weer allemaal geregeld is.

Verjaardag

Op 9 september heb ik mijn 31e verjaardag mogen vieren. Samen met de zusters in het ziekenhuis, maar ook met mijn collega's.

Bidden en danken

Bidden:

Voor Benjamin en Kevin, die speciale zorg nodig hebben.
Voor Ruth en haar broers, dat zij een liefdevolle plek mogen krijgen.
Voor Ludmila en haar familie en de zorgelijke thuissituatie.
Voor onze verblijfsvergunning.

Danken:

Dat Anna-Maria thuis mag zijn.
Voor mijn fijne tijd in Nederland.
Dat het goed gaat met de collega's in Vinogradiv die daar sinds augustus samen werken.

Bedankt voor jullie gebed en ondersteuning. Ik ben dankbaar dat ik met hulp van zoveel mensen dit mooie werk in Oekraïne kan doen.

In de bijlage vindt je weer een collage met foto's van de kinderen.

Groetjes van Jorien

